

Σερρών Θεολόγος: «Μέγας Κωνσταντίνος: Λαμπρό πρότυπο χριστιανού Ηγεμόνος, με φόβο Θεού και φιλόανθρωπο πνεύμα»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης](#)

Την πανσεβάσμιο μνήμη των Αγίων, ενδόξων, μεγάλων, θεοστέπτων καισαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου και Ελένης, εόρτασε με λαμπρότητα και η Ιερά Μητρόπολις Σερρών και Νιγρίτης.

Συγκεκριμένως, την παραμονή της Εορτής, Δευτέρα 20 Μαΐου, στις 7:00 το απόγευμα, τελέσθηκε ο μέγας, πανηγυρικός Εσπερινός, στον εορτάζοντα ιερό Ναό Αγ. Κωνσταντίνου και Ελένης Ν. Βρασνών, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου, συμπροσευχητικώς παρόντων του ευαγούς κλήρου της Αρχιερατικής περιφέρειας Ασπροβάλας, του Δημάρχου Βόλβης κ. Δ. Λιάμα, δημοτικών και τοπικών Συμβούλων, καθώς και πλήθους

ευλαβών χριστιανών.

Μετά την ευλόγηση της εόρτιας αρτοκλασίας και των κολλύβων των Αγίων, **ο Σεβ. Ποιμενάρχης της Σερραϊκής Εκκλησίας κ. Θεολόγος** προσέφερε στο πυκνότατο εκκλησίασμα σκέψεις δυνατές, ωφέλιμες και πνευματικώς επιστηρικτικές, υπογραμμίζοντας μεταξύ άλλων και τα εξής:

«Εορτάζει η αγία Μητέρα ορθόδοξος Εκκλησία μας, μέσα στο χαρμόσυνο, φωτοφόρο και ελπιδοφόρο κλίμα της Αναστάσεως του Κυρίου μας, την ιερά μνήμη των δύο χριστιανών Βασιλέων, του Κωνσταντίνου και της μητρός του Ελένης, στους οποίους, η μεν ιστορία απέδωσε τον βαρύτιμο τίτλο του μεγάλου, η δε Εκκλησία μας την πολυτίμητη προσαγόρευση των ισαποστόλων Αγίων.

Ο Άγ. Κωνσταντίνος υπήρξε όντως μέγας, διότι, ως ρηξικέλευθος, οξυδερκής και διορατικός πολιτικός, όχι μόνον, υιοθέτησε όλα εκείνα τα μέτρα, τα οποία έδιδαν στην Εκκλησία την δυνατότητα της ελευθέρως λατρείας, αλλά και διέκρινε, ότι, η πνευματική εκείνη δύναμις, που επρόκειτο να αλλάξει τον ρου της ιστορίας και να αποτελέσει ισχυρότατο παράγοντα ενότητας και σταθερότητας της αχανούς, πολυπολιτισμικής αυτοκρατορίας του ήταν η Χριστιανική πίστις, η οποία ως πραγματική αποκάλυψις του μόνου αληθινού Θεού, είχε την εξ ύψους δύναμη και το απaráμιλλο ηθικό και πνευματικό πλεονέκτημα να αναμορφώσει τον άνθρωπο, το Κράτος, την οικουμένη.

Η πίστις στον Κύριό μας Ιησού Χριστό, τον Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου είναι εκείνη, που ανυψώνει ηθικώς, διακρατεί ορθούς, ανθεκτικούς και δυνατούς τους λαούς στις προκλήσεις των καιρών.

Ο αποστολόφρων, όμως, μέγας Κωνσταντίνος και η Αγία μητέρα του Ελένη διεκρίθησαν επίσης για την θερμή πίστη, το θάρρος, το φρόνημα και την ποιότητα, μιμούμενοι κατ' αναλογίαν τους αγίους Αποστόλους, τους πανθαύμαστους θεμελιωτές της αγίας Εκκλησίας μας. Διά τούτο και η Εκκλησία μας τους απέδωσε και τον χαρακτηρισμό των ισαποστόλων. Αναλαβόντες, με ζέουσα πίστη και ιερό πόθο, οι σήμερα και αύριο, λαμπρώς εορταζόμενοι Άγιοι, έργον ισαποστόλων, στους δύσκολους εκείνους για την Εκκλησία μας καιρούς της φρικτής ειδωλολατρίας, εκήρυξαν τον εσταυρωμένο και αναστάνα Κύριον Ιησούν.

Με την θέσπιση των ευεργετικών, υπέρ της Εκκλησίας, διαταγμάτων και αυτοκρατορικών αποφάσεών του, ο μέγας Κωνσταντίνος, καθιέρωσε ως αργία την Κυριακή, την ημέρα της Αναστάσεως του Κυρίου, κατήργησε την δια σταυρού θανατική ποινή, από σεβασμό προς τον σταυρικό θάνατο του Χριστού, παρεχώρησε την ελευθερία στην άσκηση της ορθοδόξου λατρείας στους χριστιανούς, αλλά και τη δυνατότητα να οικοδομήσουν τους ιερούς Ναούς τους, συνέχισε με άκαμπτο φρόνημα το ευαγγελικό έργο των ενδόξων Αποστόλων, βαδίζοντας στα αιματοπότιστα άγια ίχνη τους, έδωσε προσανατολισμό δικαιοσύνης και

φιλανθρωπίαςσε όλο συνολικώς το Κράτος.Έθεσε τη βασιλεία του κάτω από τη ζείδωρη σκιά και ευλογία του Εσταυρωμένου και ΑναστάντοςΚυρίου, άνοιξε δρόμουςστο ανέσπερο φως του Χριστού, ώστε να λάμψει, δίδοντας δι' αυτού του τρόπου τη δυνατότητα στην Εκκλησία μας να καλλιεργήσει πνευματικώς ολόκληρη την τότε γνωστή οικουμένη.

Ο ισαπόστολος, μέγας Κωνσταντίνος παρείχε την άδεια, την ενθάρρυνση και όλα εκείνα τα μέσα στην μητέρα του Αγ. Ελένη, ώστε να μεταβεί στην αγία πόλη των Ιεροσολύμων και εκεί να ανεύρη τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου μας, οικοδομώντας στη συνέχεια τον πανίερο Ναό της Αναστάσεως του Χριστού, ως επίσης και άλλους μεγαλοπρεπεστάτους Ναούς στη Βηθλεέμ, στο όρος Θαβώρ, στη Γεθσημανή και σε ολόκληρη την αγία Γη. Τέτοια δύναμη και τέτοια φλόγα πίστεως στον Χριστό είχαν μέσα στην καρδιά τους! Αυτή η πίστις νικούσε το ασθενές της ανθρωπίνης φύσεως.

Μέγας ο Άγ. Κωνσταντίνος κατά τα ανθρώπινα επιτεύγματά του, μέγας, όμως και κατά την μετάνοιά του. Ως άνθρωπος κι εκείνος είχε τις στιγμές των πτώσεων, μεγάλων μάλιστα κάποιες φορέςκαι των δυσκολιών του, κατά τις οποίες, όμως, ανεφαίνετο η ποιότητα του χαρακτήρος του.Η ταπείνωσίς του και η μετάνοιά του, πράγματι, τον αναδεικνύουν μεγάλο.

Μέγας αναδεικνύεται ο άνθρωπος εκείνος, ο οποίος δεν υψηλοφρονεί, αλλά έχει την πνευματική τόλμη και το μεγαλείο να αναγνωρίζει, ότι, ουδείς άνθρωπος είναι αλάνθαστος επί της γης. Κορυφαίος είναι εκείνος, ο οποίος γνωρίζοντας την ατέλεια της ανθρωπίνηςφύσεώς του, καλλιεργεί την ταπεινοφροσύνη, μετανοεί για τα λάθη του, εμπιστεύεται την ελπίδα του στον άγιο Θεό, αγωνίζεται για ό,τι καλό και άγιο στη ζωή του.

Πρότυπο διαχρονικό, πρώτου μεγέθους, ο μέγας Κωνσταντίνος, ο πρώτος χριστιανός Βασιλεύς της ανθρωπίνης ιστορίας για τους άρχοντες κάθε εποχής. Διδασκόμενοι και εμπνεόμενοι από τον μεγάλο αυτόν Βασιλέα και ισαπόστολο, οι χριστιανοί άρχοντές μας, ευχόμεθα να μιμηθούν και την αγία ζωή του, την πίστη, την μετάνοια, το ήθος και τον τρόπο με τον οποίο διαχειρίσθηκε, με ταπεινό φρόνημα και φιλόανθρωπη διάθεση, ως υπηρεσία προς τον λαό και χωρίς την αλαζονεία της "άπιστης συντρόφου" εξουσίας, την υπεροχική θέση, που του χάρισε η πρόνοια του Θεού. Από τέτοιους ηγέτες έχει ανάγκη η Πατρίδα και ο κόσμος μας σήμερα και πάντοτε για να προκόψει. Από άρχοντες, που θα εμφορούνται από ειλικρινή σεβασμό προς τον Θεό, ταπεινό φρόνημα, διάθεση προσφοράς, υψηλές ηθικές αρχές και αξίες, δικαιοσύνη, αγάπη, σεβασμό και στοργή για τον λαό. Από άρχοντες, που θα ενθυμούνται τις πάντα επίκαιρες διαπιστώσεις του αρχαίου Έλληνα φιλοσόφου Αγάθωνος (450-400 π.Χ.), που είπε: "Ο άρχοντας πρέπει να ενθυμείται πάντοτε ότι: 1) Κυβερνά ανθρώπους, 2) Κυβερνά σύμφωνα με τους νόμους και 3) Δεν θα κυβερνά πάντοτε"».

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του, ο **Σεβ. κ. Θεολόγος**, αναφέρθηκε στο γνήσιο και αξεπέραστο πρότυπο της χριστιανής μητέρας, όπως αυτό αποτυπώνεται και στο πρόσωπο της Αγ. Ελένης. Παρότρυνε δε τις χριστιανές μητέρες να ακολουθήσουν το παράδειγμα της μεγάλης ισαποστόλου Αγίας και αγωνιζόμενες τον καλό αγώνα να ανατρέφουν, να διδάσκουν και να καθοδηγούν εν Χριστώ τα παιδιά τους.

«Όπως η ευσεβεστάτη βασίλισσα Ελένη, η μητέρα του Αγ. Κωνσταντίνου, ετόνισε ο Σεβασμιώτατος, ανέθρεψε το παιδί της, από μικροτάτης ηλικίας με την αληθινή πίστη στον Χριστό, ενσταλάζουσα μέσα στην παιδική ψυχή του τον σεβασμό και την αγάπη προς την αγία Εκκλησία Του και τον άνθρωπο συνολικώς, έτσι οφείλουν οι χριστιανές μητέρες κάθε εποχής, οι οποίες φέρουν μέσα τους την ίδια την ζωή και κρατούν στην αγκάλη τους την ελπίδα του κόσμου, να δείξουν στα παιδιά τους τον δρόμο προς τον Χριστό, να ποτίσουν τις τρυφερές ψυχές τους με το βάλαμο της πίστεως, όχι με τρόπο καταναγκαστικό, αλλά διδακτικό, στοργικό, επαγωγικό, που θα επιβεβαιώνεται από την ίδια τη ζωή τους, να προσέχουν διακριτικά αλλά και με άγρυπνο βλέμμα και να εμπνέουν ουσιαστικά την ζωή των παιδιών τους.

Το ακριβό αυτό προνόμιο και την μεγάλη ευθύνη της γονεικότητας, έχουν υποχρέωση οι γονείς, να υπηρετούν με φόβο Θεού, σεμνότητα, στοργή και αγάπη. Αυτό το ακριβό και μοναδικό έργο και λειτούργημα προσδίδει πρωτίστως στο πρόσωπο της μητέρας την ιερότητα, την γλυκύτητα, την ακτινοβολία, την ομορφιά, την οποία δεν έχει κανείς το δικαίωμα να βεβηλώσει, να ευτελίσει, να αποϊεροποιήσει, να απομειώσει».

Προ της απολύσεως του Εσπερινού, ο Σεβασμιώτατος, προσέφερε, μετά του σχετικού ιεροσφραγίστου Αρχιερατικού Γράμματος, κατ' ιδίαν φιλοτιμία και προαίρεση, κατόπιν και φιλαγίου αιτήματος του καλού εφημερίου του ιερού Ναού, αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Δημητρίου Κωστίδη, των μελών του Εκκλ. Συμβουλίου και συνόλου των ευλαβών ενοριτών των Ν. Βρασών, απότμημα εκ των ιερών λειψάνων των Αγίων, ενδόξων, οσιάθλων Πατέρων της ιεράς Λύρας του Αγ. Σάββα Ιεροσολύμων, ως μόνιμο σημείο ευλογίας και αγιασμού των πιστών.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι, το χαριτόβρυτο αυτό ιερολειψανικό θησαύρισμα, εδωρήθη προφρόνως από τον Μακ. Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ. Θεόφιλο Γ' στον Σεβ. κ. Θεολόγο και αποτελεί πλέον, όπως χαρακτηριστικώς εσημείωσε ο

...ορίας των
...εκτικότης

